

KEDY PODVÁDZAME A ČO S TÝM

Dan Ariely, *The Honest Truth About Dishonesty*

Ľudia podvádžajú, keď môžu, ale len trošku, aby sa stále videli ako čestní.

Raz a dosť neexistuje. Keď raz začneme podvádžať, väčšinou už neprestaneme.

Keď sme unavení, nestíhame, alebo sme pod tlakom, podvádžame viac.

Ak prijmeme **podvádzanie a bezmocnosť ako súčasť nášho príbehu** či identity, budeme sa podľa toho správať.

Ak sami podvádžame, vidíme aj svoje okolie ako skorumpovanejšie.

Potreba vrátenia láskavostí je v nás hlboko zakorenená.

Podvádzanie sa rozširuje ako vírus, ak je vnímané ako spoločensky prijateľné.

Väčšina ľudí potrebuje morálne pripomienky, aby konali eticky.

Dôsledky, ktoré necítíme na vlastnej koži, nebolia.

Nastavme si jasné pravidlá, aby sme eliminovali priestor na podvádžanie.

Odkráčajme od pokušenia už v zárodku. Buďme si vedomí dlhodobých následkov malých "bezvýznamných" prehreškov.

Robme dôležité rozhodnutia a úkony s časovou rezervou a bez tlaku.

Príbeh, ktorý si o sebe hovoríme, ovplyvňuje naše správanie. **Buďme príbeh, ktorý nás podnecuje k aktivite** a vyzdvihujeme ľudí, ktorí sa zachovali eticky.

Podme svojmu okoliu príkladom. Môžeme tak ľudí "nakaziť" etickým správaním.

Vyhýbajme sa vzťahom a situáciám, kde hrozí konflikt záujmov. Ak to nejde a konflikt záujmov sa vyskytne, požiadajme o preloženie z úlohy.

Ako lídri buďme príkladom a udávajme krok tak, aby pracovné prostredie podnecovalo etické správanie. **Trestajme nekalé konanie bez výnimky.**

Potvrďme svoj záväzok konať eticky ešte pred možnosťou podvádžania.

Zhmotnime si dôsledky nášho podvádžania, napr. prepočítaním "uliatej" sumy na priemernú mzdu.